

Poštovani pacijenti

u cilju vaše informiranosti i lakšeg snalaženja pripremili smo vam kratki vodič koji sadrži osnovne informacije i naputke za pojedine dijagnostičke postupke u psihijatriji.

1. Osnovne pretrage u psihijatriji

Intervju uključuje anamnezu, praćenje verbalne i neverbalne komunikacije, izravna pitanja, pažljivo slušanje, sažimanje razgovora, objašnjavanje, psihički status.

Promatranje obuhvaća ponašanje prema sebi, fizičkoj okolini, medicinskom osoblju, ostalim bolesnicima, obitelji, te odnos prema terapijskim postupcima.

Heteroanamneza uključuje podatke o sadašnjoj bolesti, psihofizičkom razvoju, socijalnoj, obiteljskoj anamnezi, psihijatrijskoj anamnezi, uporabi i zlouporabi psihoaktivnih tvari.

Za postavljanje dijagnoze obvezni su i tjelesni, opći pregled te neurološki pregled.

Laboratorijske pretrage:

Osnovne laboratorijsko-biokemijske pretrage jesu :

Kompletna krvna slika (KKS), sedimentacija (SE), hepatogram (bilirubin, SGOT, SGPT, GGT, alk. fosfataza), elektroliti, ureja, kreatinin, glukoza u krvi (GUK), lipidogram (kolesterol, HDL, LDL, trigliceridi), ukupni proteini, elektroforeza proteina, kompletan urin.

Selektivni laboratorijski testovi su prisutnost i koncentracija opijata i nekih lijekova u serumu i urinu, testovi na lues (VDRL, ITP), AIDS (HIV), test na trudnoću, hormonalni testovi, testovi štitnjače (T3, T4, TSH, TPO), pregled likvora, imunološki testovi i dr.

Ostale pretrage i obrada:

- Osnovne su pretrage: fundus, kraniogram, elektrokardiogram (EKG), RTG pluća,

- Elektroencefalografija (EEG).
- Ostale pretrage (ako postoji indikacija) su: CT (kompjuterizirana tomografija), MR (magnetna rezonancija), scintigrafija mozga, rendgenske pretrage (RTG), ultrazvučne pretrage (UZV) i dr.
- Konzilijarni pregledi kod liječnika drugih specijalnosti.
- Konzultacija sa stručnjacima drugih specijalnosti: inženjeri biokemije, klinički farmakolozi, inženjeri radiolozi i dr.

2. Psihološka priprema bolesnika za pretrage

Medicinska sestra će psihološki pripremiti bolesnika za pretrage: razgovarati će s bolesnikom, objasniti mu o kakvoj je pretrazi riječ, što će se raditi oko njega, zašto je pretraga nužna. Strah od pretrage će se umanjiti ako bolesnik zna kakva je pretraga posrijedi. Nepovjerljivim i uplašenim bolesnicima medicinska sestra mora posvetiti mnogo pažnje i razgovorom pridobiti bolesnika na suradnju. Bolesnik katkad osjeća veću sigurnost ako je medicinska sestra uz njega. Medicinska sestra to mora procijeniti, i ako je potrebno ići u pratnji bolesnika te biti uz njega dok se obavlja pretraga (pregled). Ako je bolesnik jako napet, uplašen ili pod utjecajem paranoidnih ideja te odbija pretragu, pretragu je potrebno odgoditi, ili po potrebi, prema liječnikovoj uputi, primijeniti dodatnu terapiju koja će bolesnika umiriti. Ako je pretraga od vitalnog značenja i mora se provesti, primijeniti će se dodatna terapija i potom obaviti pretragu.

3. Psihologijska, socijalna obrada

3.1. Psihologijska obrada

Psihologijska dijagnostika je proces u kojem se različitim metodama prikupljaju podatci o ponašanju i doživljavanju pacijenta da bi se na kraju mogla donijeti procjena vrste psihičkog poremećaja. Osnovne su dijagnostičke metode **intervju s bolesnom osobom, intervju s osobama iz bolesnikove okoline, opažanje bolesnikova ponašanja i psihologijski testovi.**

Najčešće se odluke u psihodijagnostici tiču:

1. Razlikovanja organskih i funkcionalnih poremećaja.
2. Određivanja stupnja organskog ili funkcionalnog deficita.
3. Klasifikacija poremećaja u određene nozološke kategorije
4. Procjene veličine uočenih promjena i eventualne prognoze daljnjeg tijeka bolesti.
5. Davanja preporuka za određene terapijske postupke.

Klinička psihologijska dijagnostika primjenjuje testove: testove za procjenu kognitivnih sposobnosti, neuropsihologijske testove, testove ličnosti, testove emocionalnog reagiranja i dr.

3.2. Socijalna obrada

Socijalni radnik član je stručnog psihijatrijskog tima. Organizira i sudjeluje u rješavanju socijalne patologije na području na kojem djeluje Bolnica; rad u grupi sa psihijatrijskim bolesnicima; rad sa obitelji bolesnika; skrbi o smještaju i zbrinjavanju bolesnika u odgovarajuće ustanove i obitelj; rad u timu; skrbi o ostvarivanju prava na zdravstvenu zaštitu socijalno ugroženih osoba; surađuje sa zdravstvenim djelatnicima, a posebno na prevenciji mentalnih poremećaja; sudjeluje u terapijskim, resocijalizacijskim i rehabilitacijskim postupcima psihički oboljelih; obavlja i druge poslove iz djelokruga svoga rada te i druge poslove koje mu povjeri rukovoditelj odjela.